

[J. Oskar Andersen.]

store Skolekommission sammen med det ærede Medlem, og hans Opfattelse af Religionen var den Gang en anden: Religionen skulde henlægges til Geografi- og Historietimerne; naar man gennemgik Palæstinas Geografi, skulde der tales om Jødefolket og Kristus, og naar man i Historien kom til Augustus, maatte der ogsaa siges noget om Kristus. Det glæder mig meget, at det ærede Medlem har skiftet Anskuelse paa dette Punkt. Men naar det ærede Medlem synes at mene, at han nu staar paa samme Trin som Professor Bentzen og en Række andre Teologer, han nævnte, vil jeg dog til det ærede Medlems Oplysning udtale, hvad jeg hentydede til i et Foredrag her for nogen Tid siden, at Professor Bentzen siger saaledes — han kalder det ærede Medlem „Dr. Rasmussen“, men jeg haaber ikke, det ærede Medlem er vred over det, det er en Misforstaaelse —, han siger, at Dr. Rasmussens Anmeldelse af Kapers Katekismus er et uopløseligt Vilderede, en Sammenblanding af Angreb paa Dr. Kapers Udformning og Angreb paa Kristendommen. Jeg maa sige, at jeg efter adskillige Aars Erfaringer har faaet det Indtryk, at naar det ærede Medlem talte om videnskabelig Undervisning ogsaa med Hensyn til Bibelkundskab o. s. v., var det samtidig rettet som et Angreb mod Kristendommen. Og jeg vil sige, at det ærede Medlem i Virkeligheden har en stærk Modstander i Professor Bentzen og adskillige andre.¶

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Jeg tror, at saadan en stor Videnskabsmand som det ærede Medlem havde gjort klogt i ikke at tage en kort Bemærkning, naar han ikke ved, hvad det er, der har været Tale om. Jeg har ikke med et eneste Ord udtalt mig om at give Religionsundervisningen en anden Stilling i Skolen, for det har Diskussionen ikke drejet sig om. Den har drejet sig om: Hvorledes skal det være i Kraft af den i dette Øjeblik gældende Lov? Ja, hvad Fremtiden angaar, da er vort Program det samme, som det hidtil har været, og der staar i Programmets Punkt 6 bl. a. om denne Sag: Religionsundervisningen udelukkes.

Dernæst maa jeg sige, at det ærede Medlem jo ikke i mindste Maade tjener denne Diskussion ved at føre frem, at der er en

teologisk Professor, som er uenig med mig i mine Anskuelser vedrørende den kristne Dogmatik. Det kan jo ikke være noget nyt. Det falder mig da heller ikke ind at fragaa mine Anskuelser her, hvor jeg ikke troede, vi diskuterede Religion, hvad Indholdet angaar, men det vedrører ikke den Form, under hvilken Religionsundervisningen i Skolen skal foregaa i Henhold til gældende Lov. Det er det, der ene har været diskuteret. Jeg er glad ved, at Professoren gav Anledning til, at jeg kunde belære den lærde Mand saaledes.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Oskar Andersen: Det ærede Medlems Tale var jo ikke rigtig til at høre, og jeg maa sige til det ærede Medlem, at jeg kun har repareret til det, jeg hørte det ærede Medlem fremføre. Jeg hørte det ærede Medlem erklære, at han var ganske enig med Professor Bentzen og en Række Præster, som han nævnte, og saa vil jeg blot oplyse det ærede Medlem om, at han ikke er enig med Professor Bentzen, at det beror paa en Misforstaaelse.

Formanden:¶ Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Jeg skal ikke genere den teologiske Videnskab ved at gøre den sidste Bemærkning af det ærede Medlem til typisk, men det var en saa aabenlys Tilsnigelse, som noget kan være. Jeg erklærede, at jeg var enig med de teologiske Professorer i det, jeg havde citeret. Det er da ikke det samme som, at jeg er enig med dem.

Ole Bjørn Kraft: Siden dette høje Ting sidst havde Lejlighed til under en Finanslovdebat at diskutere Hovedlinierne i Tidens aandelige og materielle Udvikling, har store Begivenheder rundt omkring i Verden skabt yderligere Klarhed over den Udviklingslinie, i hvilken vi i Øjeblikket befinder os. De store Træk i det 20de Aarhundredes Ansigt begynder langsomt at tegne sig. Historieforskningen, der ikke vil holde sig til det Skel, Aarstallene sætter, vil utvivlsomt komme til at datere det 20de Aarhundredes virkelige Begyndelse, ikke til selve Aarhundredskiftet eller til Aarene deromkring, der fuldt og helt bærer Præg af det 19de Aarhundredes materielle og aan-